

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četr leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnemu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vräčajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vlada in javni napis.

Ako si človek ogleda vprašanje o javnih napisih le tako po vrhu, dozdeva se mu lahko, da je to mala stvar in se čudi, zakaj da se o njih žene v novem času toliko hrupa. Ali to vprašanje ni malo in sega dalje, kakor si človek v prvem hipu misli. Ako imas posestvo, ki je tebi lastno, pa dobiš na vprašanje, čegavo je to posestvo, za odgovor, ne svoje ime, ampak župana, v česar občini posestvo leži, bode-li to tebi ljubo? Nekaj enacega, le še z manjšo pravico, bere se v slov. vaséh nemški napis, v katerem se pravi, da je vas pod to občino, pod to glavarstvo.

Tujec, ki tak napis bere, misli si in nemški napis daje mu za to pravico, da je v vasi vse nemško, še na misel mu ne pride, da je napis le zato nemški, ker se nemški gospodski tako ljubi, ljudstvo samo pa je slovensko. Nemški napis torej v slov. vasi izbriše slov. prebivalce iz življenja, ali pa jih napravi v ljudi, ki nimajo nobenih pravic in torej z njimi dela vsakdo, kar hoče. V naših vaséh pomeni po takem nemški napis toliko, da pripoznamo Nemce za naše gospode in tako, človek bi rekel, sami sebe za njih hlapce. To velja za vse napis, ki jih napravlja pri nas gospodka; če tudi ona pri tem nima vselej tega namena, v resnici nas ona s tem postavlja, ne za podložnike te ali one gospodke, ampak za podložnike nemške gospodke.

Naj pa tudi tak napis sam od sebe še nima tega pomena, toliko je gotovo, da mu po mislih naših Nemcov gre, čemu bi sicer imeli toliko sile s temi napisi pri nas, na slov. ozemlji?

Slov. napis, ali pod nemškim slov. napis bode jim tako v oči, da ga ne vstrpijo nikjer, koder še imajo kaj besede, kamo-li, da ga napravijo ondi, kjer sedé sami za mizo! Naša mesta se drže za nemška, ali v njih živi, če ne več, vsaj toliko Slovencev, kolikor se jih šteje za Nemce in okoli njih živi samo slov. ljud-

stvo ter redi gospôdo, toda ali najde človek v katerem mestu slov. napise za ulice, tržišče?

V Ljubljani so v slov. občinskem zastopu sklenili s pomladji, da napravijo povsod slov. napise za ulice, ali vlada je déla le-ta sklep ob veljavo, češ, da živi v mestu tudi Nemcev. V Celji so prosili slov. prebivalci za-se in v imenu slov. okolice, naj se napravi v mestu vselej poleg nemškega tudi slov. napis; ali vlada ni djala na to ničesar, dež. odbor pa je rekel, da stori v tem mesto, kar hoče.

Praga je glavno mesto češke kraljevine in ima mestni zastop češko lice; v njem se sklene, da se na ulicah naj beró samo češki napis in vlada je brž k redu ter vreče, da to ne gre, ker je Praga glavno mesto kraljevine, v kateri živi precejšnje število Nemcev in tudi v mestu je dosta Nemcev. Vse prav, ali v Brnu je mestni zastop nemški, da-si je prebivalstvo v mestu in v okolji po svoji večini češko in napis v mestu so samo nemški, ali kaj poreče visoka vlada?

Človeku ni treba biti izvedavemu, vendar pa se vpraša, kaj dela vlada, da kaže tako različno lice v Ljubljani in v Celji, v Pragi in v Brnu? Ni dvoma, da bode iz tega za-njo še velika zadrega, ali kar je še huje, ljudstvo mora tako priti ob svoje zaupanje v vlado in v nje pravico. Kedar gre za Nemce, precej je na nogah; kedar pa gre za Slovane, leže pravica pri njej še nižje pod odejo... Ne zdi se nam potreba, da še o tej kočljivi stvari dnes govorimo na dalje, pač pa bode potreba sedaj, da terjamo povsodi, kjer živi slov. ljudstvo, posehmal slov. napise, najprej po deželi, potem pa tudi po trgih in mestih. Ali je n. pr. prav, da so v okr. glavarstvih Mariborskem in Slovenjegraškem javne table samo v nemškem jeziku? Istotako so po naših mestih in trgih vsi napis le nemški, celo taki, ki zadevajo v prvi vrsti slovensko ljudstvo naše. Na korenino tega drevesa bode nastaviti sekiro.

Veliki koncert „slov. pevskega društva“ v Mariboru, dne 6. avgusta 1893.

Težav je bilo obilo, preden je prišel 6. avgust, za »slov. pevsko društvo« velevažen dan. Pa čim večje težave poprej, tem lepši je bil vspeh in izid. Dne 6. avgusta ob $\frac{1}{4}10$. uri pridrdra iz Ljubljane poseben vlak, kateri nam donese blizu 300 odličnih gostov iz Kranjskega in vseh stranij Štirskih. Ker se nam ni dovolil slovesen vhod — tudi ne vemo, ali je kdo za-nj prosil, ker bi bila prošnja itak zastonj — pozdravili so se došelci na Gambrinovem vrtu, na katerem bi se naj imel popoldne vršiti koncert. Po prijateljskem in bratovskem pozdravu, podajo se vsi gosti v lično bogoslovsko Alojzijevo cerkvico, da bi zadostili svoji krščanski dolžnosti in pokazali Mariborčanom, da so vsi katoliški Slovenci.

Tu ne moremo zamolčati hvalnega priznanja odboru »slov. pevskega društva«, ki je letos sicer prvo-krat, pa upamo ne zadnjokrat med svoje programme točke vsprejel tudi »sv. mašo«. To posebno povdarjam za to, ker se skoraj vse svečanosti po nedeljah in praznikih prirejajo, na službo božjo pa se redno pozabi. Postopanje odborovo bo gotovo društvu koristilo in ga pri nas še bolj vdomačilo.

Po sv. opravilu bila je glavna vaja, na to skupni obed in zborovanje, pri katerem je bil voljen predstojnikom g. dr. Brumen, v odbor pa gg.: Fr. Suher, Ant. Copf, A. Ogorelec, A. Gregorič — vsi iz Ptuja; zunanj pa: č. g. nadžupnik Fröhlich, g. dr. Gross, dr. Georg, dr. Firbas; namestnik Fr. Sedlaček, A. Jurca, A. Porekar in Kramar.

Točno ob petih začel se je izvrševati koncertni program. Že eno uro poprej začeli so se polniti z naj-odličnišim občinstvom prostori najlepšega vrta v mestu, ki je bil za ta dan prav ukusno ozaljšan s slovenskimi, cesarskimi in avstrijskimi zastavami. Gotovo ne pretiramo, ako rečemo, da je bilo 1500 vdeležencev; vdeležba bila bi še večja, ako ne bi dvomljivo vreme bilo nekatere zastrašilo. — Prva točka, zložena od našega rojaka g. Emeržiča, koračnica: »Dobro došli« bila je z navdušenjem sprejeta. Navdušenje poslušalcev vnelo pa je tudi godce, kateri, večinoma Slovenci, so ta večer igrali tako precizno, tako mogočno, vendar ne preglasno, da jim moramo z vsemi nemškimi liberalnimi listi vred dati vse priznanje, kar tudi z veseljem storimo, ker čislamo s tem domače umetnike. Take izborne godbe nismo vajeni v Mariboru. Vendar ne le godbi, tudi pevskemu zboru, ki je štel čez 200 pevcev, ter pevkinj kakih 70, pod vodstvom g. Grbiča, ravnatelja, gre vsa čast. Začel je z Vaupotičevim »Slovensko geslo«; nato je zadonel mogočen kor Volaričev »Novinci«. Glasi bili so tako čisti, določni in čvrsti, da so doneli kot najlepše harmonično zvonjenje. Ta opazka ni zastonj. Mi Slovenci imamo obilo pesem, lepih glasov, pa za nekoliko olikano uho malo prijetno donečih glasov, vzrok temu je ta, ker nimamo pevovodjev, ki bi razumeli dovolj muziko. Ako vē kdo mahati s tak-tirno palico in pevcem prvi akord podati, misli, da je že mojster, zdaj pa naj zbor drdra naprej, naj pevci kričé, kakor jim ljubo, da se le pri zadnjem taktu zopet najdejo. Zbor »slov. pevskega društva« pa je pokazal, da je dobro izvežban, muzikalično olikan kor, ki je vso čast delal svojemu pevovodju. Še bolj, kakor možki zbor, dopadal nam je mešani. Že samo zbor kakih 70 navdušenih Slovenc, ki svoja srčna, narodna čutila izražajo z lepim prijetnim petjem, je marsikateremu gostu probudil in vživil narodno navdušenje. Poslušati tako petje je v resnici nekak prevkus rajskega veselja.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893. (Dalje.)

Med tem prejeli so vsi čč. gg. jubilanti in njihovi gosti od nedolžnih otrok prelepih svežih šopkov na pot v cerkev. Po teh čestitkah smo se razvrstili ter se v dolgih rajdah, moleči sv. rožni venec, pomikali v cerkev, ki se je hipoma napolnila. Začela se je slovesna ali glavna srebrna sv. meša, katero so služili naš preč. g. nadžupnik, obdan od desetorice svojih čč. šolskih tovarišev in od desetorice zgoraj omenjenih čč. gostov, katerim so se bili med tem pridružili preč. g. kanonik Anton Hajšek iz Sl. Bistrice. Po svetem evangelju stopijo na prižnico preč. in veleučeni g. kanonik dr. Ivan Križanič ter pozdravijo verne z besedami skrivnega razodenja: »Vreden si ti, o Gospod naš Bog, da vsprejmeš čast, hvalo in zahvalo.« (Raz. 4, 11.) V poljudnem govoru razložijo pomen te svečanosti in se zahvalijo Konjičanom za tako prijazen vsprejem. Potem pa dokažejo z ono njim lastno milo besedo, kako da je vsak človek, posebno pa še katoliški duhovnik, dolžen hvalo in zahvalo dajati Bogu 1. za svoje življenje in zdravje, 2. za zlati čas, katerega mu Bog daje, 3. za poklic, posebno za poklic v duhovniški stan, 4. za veselje, ki ga vživa, 5. tudi za vse križe, katere mu Bog pošije.

Vsako točko pojasnili so odlični govornik s primerimi dogodbicami iz duhovniškega življenja. Posebno te so privabile obilo solz pri vernem našem ljudstvu, kakor tudi pri njih duhovnih sobratih. Sprejmite, mil. g. govornik, za te, v srca segajoče besede našo najiskrenejšo zahvalo. Z mirno vestjo Vas zagotovim, da verno naše ljudstvo Vaše pridige še tedaj ne bo pozabilo, ko ne bo niti Vas niti mene niti vseh dnevnih čč. srebrnomenikov več med živimi.

Vabilo in vspored slavnosti stoletnice fare Koprivnik in nje prvega duhovnega očeta Valentina Vodnika v nedeljo dne 27. avgusta 1893:

1. ob 10. uri dopoldne sprejem došlih čast. gostov na Koprivniku;

2. ob $\frac{1}{2}11$ uri dopoldne cerkveni govor č. g. Janeza Ažman, župnika Gorjanskega in potein slovesna sv. maša, pri katerej pojó bohinjski pevci;

3. po sv. maši slavnostni govor g. profesorja Levca in odkritje spominske plošče;

4. skupni obed;

5. popoldan ob 4. uri odhod na Bohinjsko Bistrico in

6. v ponedeljek izlet k Savici.

Posebna vabila se ne bodo izdajala. Obed oskrbi g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Bohinjski Bistrici. Kdor se hoče vdeležiti skupnega obeda, naj g. Bevcu vsaj do 18. avgusta 1 fl. pošlje. Slavnost se bo vršila pri vsakem vremenu. K obilni vdeležbi vladno vabi

Odbor.

Gospodarske stvari.

Mleko in njega potreba.

Dokler ima kmet še kravo v hlevu, mu ni še treba obupati, kajti ona ga tekorekoč redi. Že od nekdaj je mleko zavolj svojega okusa in zato, ker se tako lahko doma pripravi zelo priljubljeno pri vsaki hiši. Ne le dobro, tudi zelo tečno je mleko in jedila, ki se iz njega napravlja. Čudno je sestavljeni iz tvarin, ki so zelo prebavljive, tečne in okusne. V 100 litrih mleka nahaja

se 87 litrov vode, 3—4 litre tolsti, $3\frac{1}{2}$ litre sirnine, $\frac{1}{2}$ litre beljaka, 4— $4\frac{1}{2}$ litre sladkorja in še nekaj drugih kemičnih snovij. Te številke pa niso nikakor stalne, ampak zelo menjajojo. Razvidno je torej, da se tudi kakovost mleka po teh številkah ravna. Ako je n. pr. izmed 100 litrov samo 2 ali $2\frac{1}{2}$ litre maščobe in le $2\frac{1}{2}$ litre sirnine, tedaj je to mleko očividno manje vrednosti, kakor prejšnje.

Ni torej brez hasna, če zna gospodar ali gospodinja mleko, katerega kupuje ali prodaja, določiti, kakšne da je kakovosti in po tem tudi vrednosti. Najboljši kazipot je pri tem seveda kemična krojitev ali analiza, a ta ni tako pri rokah, ker ni po ceni in mnogo časa potrati.

Od kod prihaja, da se mleko od mleka navadno pogostoma zelo razločuje? Na to vprašanje še nimamo pravega, primernega odgovora.

Deloma se ravna kakovost pred vsem po posameznih kakovostih krave same, ker se tudi pri popolnoma zdravih kravah med 100 litrov le dva litra tolše nahajata. Ali ne bi hitro pritrdirili, ko bi se kdo oglasil, rekoč: to mleko je zmešano, ni pristno. Na drugi strani našle so se že krave, katerih mleko je imelo med 100 litrov celo sedem litrov tolše, a take niso nikakor gosto sezjane. Pač pa se je zapazilo, da se ravna dobrina mleka pri raznih kravah po plemenu; to hoče reči, da hči krave, ki je imela dobro mleko, tudi ni slaba mlekarica.

Drugič pa je tudi krma precejšnjega upliva na mleko, a nikakor ne tako daleč, kakor se navadno misli in trdi. Če pa le pičlo in nepopolno ali jednostransko kravi polagaš, ne more ti ona dolgo izvrstnega mleka dajati. Ako ima n. pr. krava v obilici repnih olupkov in slame, a le malo sena, tedaj je mleko jako grenko in neokusno, med tem, ko pri istem krmljenju mleko hitro drugačno postane, ako se dodá večja množina sena ali otrob ali pa prge (oljčnih tropinj).

Po tem takem se ne sme soditi, da ima ona krava boljše mleko, ki ima mnogo klaje, kakor druga, ki je nima v toliki meri. Ne na množino, na vrlino klaje jemlje kakovost mleka poštov. Ako se torej hoče prepričati, kakšno da je mleko pri tej ali oni hiši, poprašaj, kakšna klaja se kravam polaga. Kdor prodaja mleko, mora zato pa boljšo pičo preskrbeti, če hoče, da bo mleko okusno in v obilici, kar je le njemu v korist. Dobro bi bilo, ako bi se mleko tako dobilo, kakor pride od krave, to je nepokvarjeno. A žalibog, sliši se ne redkokrat o ponaredbi, o kvarjenju pravega mleka. Največkrat mora v to služiti — voda, ki se da tako izborni zmešati z mlekom. Če je ta čista, tedaj mešanica nikakor ni škodljiva, mleko je le nekoliko bolj redko, voden. Za otroke je celo dobro, mleko malo z vodo mešati. — Večjo škodo trpi oni, ki dobi mleko, ki je nekoliko ur stalo in od katerega se je potem smetana (vrhnje) posnela.

Še hujša ponaredba pa je, če se surovo mleko posmeša s posnetim, ker se po tem kemično še razkrojeno in postano mleko prodaja kot opresno. Vse te vrste kvarjenja se ne spoznajo tako hitro, ne z očesom ne z okusom — ker so seveda previdno napravljene — še celo z gostomerom ali galaktometrom ne, ki nam kaže premerno težo tekočine. Ako se pa vrhnje, ki je jako lahko, posname, postane mleko težje in če vode priliješ, dobi pravo pezo in ti misliš, da imaš pristno, neskvarjeno mleko. Kdor pa je dober poznavalec pojedinih stopinj mlečne kakovosti, mu ne bo težko določiti, ali ima pred seboj pravo ali zmešano mleko.

Druga jako hvalevredna lastnost mleka je velika trpežnost in stanovitnost. Ako ga pustiš dalje časa v miru v kaki posodi, se zasiri, skisa ali sesede. Misliš se je dolgo, da se vse to zgodi po kaki kemični krojivti,

češ, kislec se zveže z mlekom in povzroči mlečno kislino, katera se zopet s sirnino spoji in tako vse mleko skisa. Pozneje našlo se je, da vse to le male živalice povzročujejo, katere imenujemo bakterije. In sicer je neki mali takozvani »baccilus« v mlečni kislini, ki jo pripravi, da se sesede. Ali odkod pa pride taka mala stvar? Mleko naravnost iz vimena jih še nima, če le krava bolana ni. Ta mali bakcil se povsod nahaja, kajti ne najde se kraj, kjer bi mleko ne skisalo ali se zasirilo. Razven imenovanega je v zraku še precejšnje število drugih podobnih bakterij, ki pripravijo mleko h kisanju in katere še imajo marsikak neravnost predober npliv na-nj.

Ves ta mrčes prihaja deloma od klaje, deloma od živalskih odpadkov; tam se rodi in v zraku se redi, dokler ne pride v mleko, kjer začne nemudoma delovati. Vsemu temu se še celo z največjo snažnostjo ne moreš izogniti. Brž ko pridejo te stvari v mleko, ne morejo se več od njega ločiti in bolj, ko je toplo, hitrejše pospešujejo kisanje. Če ne skoz in skoz, pa vendar nekaj le pomaga, če se hlev pridno in skrbno snaži. Gnoja ne sme biti nikoli v preveliki množini na kopici, stene ali zid in ves les naj bo vedno čeden; ona, ki molze, mora imeti umite roke in snažno posodo; vrh tega pa je še potrebno, da pride v hlev večkrat zdrav zrak, kajti ta ni le nam, ampak tudi živini največje važnosti. Kaj pa počнем s takim »otrovljenim« mlekom, praša gospodinja, polna skrbij. Tej naj bo sledеče v tolažilo. Naj se mleko tako daleč ohladi vsaj do 10°C . ali pa segreje najmanj do 70°C . in vsi zajedavci v mleku morajo življenje dati in mleko ostane do 60 in več ur surovo, to se pravi, ono se ne sesede ali skisa. Če se še bolj ohladi, ostane še mnogo dalje, ne bi se zasirilo. Isto tako je z mlekom, aко se segreje do 70°C ., ker pri takej vročini ne morejo več bakterije obstati in morajo mleko zapustiti.

Sejmovi. Dne 20. avgusta pri Sv. Juriji ob Pesnici; dne 22. avgusta pri M. Troštu.

Dopisi.

Od Velike Nedelje. Katoliško slovensko bralno društvo »Mir« pri Veliki Nedelji priredilo je v nedeljo, dne 23. julija svojo ustanovno veselico, katere se je vdeležilo nad 300 oseb, kljubu temu, da nam je bilo vreme jako neugodno in se je veselica vršila pod milim nebom. Razun domačih, obiskalo nas je mnogo gospode iz Ormoža, Možganc, Ptuja itd. Po vsporedu nastopili so najprej domači pevci pod izvrstnim vodstvom našega priljubljenega gospoda Antona Eberla in zapeli »Domovini« tako izborni, da smo se res čudili tako velikanskemu napredku. Potem nastopi namestnik podpredsednika našega društva, in v čvrstih in milih besedah najtopleje pozdravi dobro nam došle goste. Ko sta še bili z veliko pohvalo prednašani pesmi »Slovensko geslo« in »Pod oknom« stopi naš častiti gospod predsednik na oder, da ima slavnostni govor, v katerem se je pred vsem udanostno spomnil našega svitlega cesarja Franca Jožeta I., na kar je tudi zbrano občinstvo navdušeno »živio« klicalo. V daljšem govoru, med katerim se je večkrat krepko živio klicalo, predstavljal nam je gospod govornik Njih svetost papeža Leona XIII., ter v blagih besedah dokazal, kako mogočnega zaščitnika ima ves katoliški svet in tega pokroviteljstva je deloma tudi našo katoliško društvo »Mir« deležno. V teku daljnega govora je razpravljal namen društva, katero si je dalo nalogu gojiti narodno in cerkveno petje in z dobrimi

knjigami in časniki ljudstvo učiti in izobraževati. Med petjem so nam pridno in prav zadovoljno igrali godci od Sv. Tomaža, ter jih za enake veselice prav toplo priporočujemo. Ko je bil prvi del vsporeda končan, razstavili so se lepi dobitki, začela se je tombola. Ko je tudi gospod gostilničar po mogočnosti za dobro pijačo in okusna jedila ter dobro postrežbo skrbel, so bili obiskovalci prav zadovoljni, in tudi društvo »Mir« si bode to prvo svojo veselico častno zabilježilo ne samo gledé dobrega vspeha v obče, ampak tudi v gmotnem obziru, ker je pristopilo lepo število novih udov in tudi podpornikov. Za lepe napisne, transparente in drugo krasno dekoracijo se imamo posebno zahvaliti gospodu Filipu Hržiču.

Od Sv. Andraža v Slov. goricah. Gaberlova gostilna je nekako v sredini med Sv. Andražem, Sv. Jurijem, Malo nedeljo in Sv. Lovrencem. Tja na prijazni hrib je napravilo naše bralno društvo 23. julija izlet, da priredi z narodnjaki zgoraj omenjenih sosednih far slavnost v spomin sv. Cirila in Metoda. Kljubu precej slabemu vremenu zbrala se je vendar ogromna množica ljudstva, domačinov, gostov in dijakov. Zbrano ljudstvo pozdravi predsednik bralnega društva, Gregor Družovič. V svojem slavnostnem govoru je potem domač gospod nadučitelj Strelec v jedrnatih besedah popisal ljudstvu življenje in delovanje slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Malonečelski pevski zbor, pod vodstvom marljivega in za petje in godbo vseskozi vnetega g. učitelja Z., pa nas je razveseljeval sè svojim milim petjem. Malonečelski pevci: fantje in možje, vrlo ste napredovali. Le takó naprej! Slava in hvala vam! Obžalujemo pa, da se nam zabavni del tokrat ni tako dobro obnesel, kakor drugekrati. Temu so bile krive mnoge neprilike. Najbolje pa so motili prostò zabavo nekateri zdivjani pobalini, ki so pri svojem žganju prav po živinsko razgrajali. Bili so med njimi nekateri, ki so komaj s prazno glavo zapustili šolsko klop. To pa je sad grdega ponočevanja, nad katerim imajo malovredni starisci še celò veselje. Zato pa dovolijo svojim ljubim sinčkom ponočeno klatenje in sovikanje, kakor hitro so prosti šole, to je one ječe, kjer jih hoče učitelj vzgojiti v pametno mladino. Ni čuda toraj, da je mladina tako zdivjana in da gre pri njej vse rakovo pot. Delovanje bralnega društva toraj pri nas ni lehko, à vendar se trudi, da odpravi, kolikor mogoče, tudi to gnjilobo od našega ljudstva. Častitim gostom pa oblubljamo, da se bode bralno društvo drugokrat znalo že bolje braniti proti jednakim grdunom.

Od Sv. Jakoba v Slov. goricah. (Po greg. novi obč. predstojnik, preiskava.) V nedeljo 23. mal. srpana smo k zadnjemu počitku spremili g. Franca Veingerla, tukajnjega krčmarja in dolgoletnega obč. predstojnika; bil je p. kojni izgleden mož v vsakem oziru, priljubljen in spoštovan, kar je pričalo nenavadno obilno število udeležnikov pogreba, domačih in ptujih, bil je pokojni blizu 46 let obč. predstojnik, ter je skrbel za lepi red in mir v občini. Pred tremi leti je bil mesto njega izvoljen Alois Reisman predstojnikom, nekdaj prav dober in naroden mož; a zadnji čas je hopnil v nemčurski koš, ter Mariborskim liberalcem za ljubo si naročil »Mariboržanko« in v nji začel črntiti domače gospode duhovnike in učitelje zarad tega, ker pri zadnjih volitvah niso za nje glasovali; sestavkov sicer ni sam pisaril, ker ni toliko zmožen; dal jih je sestavljal pri nekem pisarju v Mariboru, kateremu je zato pišance in slanino nosil; zabavljal je tudi črez zadnji misijon, ker so baje gg. misijonarje pekel preveč vroči delali delali; a med tem je pozabil na svoje dolžnosti kot predstojnik; zarad tega je bila v ponедeljek 31. mal. srpana preiskava pri njem, a našli so tak nered, da je preiskovalec, oposlan od deželnega odbora, se čudom čudni grozni zmešnjava; po

vsih kotih so iskali pisma, račune in druge občinske reči; ključa od občinske blagajnice niso nikakor mogli najti, tudi slednjega računa ne; zapisnika za v sprejem in izdatke ni bilo nikjer. Občina je sila velika, šteje kakih 3000 občanov; na leto gre kakih 2000 fl. skozi predstojnikove roke; treba je reda in pazljivosti, da občina škode ne trpi; naj mu sedaj Mariborski liberalci a la Schmiderer in drugi pomagajo, kteri so ga s svojim hvalisanjem tako znorili; pri preiskavi se je tudi predstojnik nanje izgovarjal. Ovi liberalci so menili na njem močen steber imeti, a ta se je kmalo podrl. Pri zadnjih volitvah se je Reisman sila prizadeval soper večino dobiti s tem, da je volilne liste popačil ter volilce njemu nasprotne stranke izpuščal, ali pa krivo zapisal. Izpisca davkoplacičev, po katerem se imajo volilni listi sestaviti, ni bilo nikjer najti in vendar je trdil, da si ga je dal pri Mariborski davkariji napraviti in da je baje 6 gold. zanj plačal; davkarija brž čas za take izpiske ne računi. Za danes zadosti, prihodnič kaj več o tem!

Iz Ptuja. (Imenik p. n. udov društva »Dijaške kuhinje« v Ptui ter njihovi doneski v šolskem letu 1892—93). Alojzij Bratuša, beneficijat v Ptui 10 fl., dr. A. Brumen, odvetn. kandidat v Ptui 10 fl., Jak. Canjkar, mestni župnik v Ormoži 3 fl., Alojzij Cilenšek, kaplan v Kostrivnici 3 fl., Martin Cilenšek, profesor v Ptui 10 fl., Sim. Cvahte, nadučitelj pri Mali nedelji 1 fl., Marko Črnko, vikar v Ptui 10 fl., dr. Jož. Čuček, odvetnik v Ptui 30 fl., Franc Ferenčak, dekan v Brežicah 3 fl., dr. Franc Firbas, c. kr. notar v Brežicah 3 fl., Anton Gregorič, tajnik in posestnik v Ptui 5 fl., Dragotin Gregorič, trgovec v Brežicah 1 fl., Jož. Hržič, duh. svetovalec in župnik v Spodnji Polskavi 5 fl., dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptui 20 fl., Jožef Jurca, veletržec v Ptui 10 fl., dr. Franc Jurtela, odvetnik v Šmarji in dež. glavarski namestnik 20 fl., Ant. Klobučar, c. kr. sodn. pristav v Ptui 10 fl., Maks Koser, c. kr. notar v Ptui 10 fl., Jož. Kostanjevec, kaplan pri Sv. Marku 1 fl., Luka Kranjc, c. kr. davkarski kontrolor v Ptui 2 fl., Luka Kunsteck, profesor v Ptui 20 fl., Fr. Lekše, kaplan na Črni gori 1 fl., Mar. Lampl, posestnica v Ptui 2 fl., Franc Lenček, veleposestnik na Blanci 1 fl., Miha Lendovšek, duh. svetovalec in župnik v Makolah 5 fl., Ferdo Majcen, dež. gimn. veroučitelj v Ptui 10 fl., Rad. Marzidovšek, c. in kr. vojni kapelan v Gorici 3 fl., J. Menhart, kaplan pri Veliki nedelji 1 fl., Jakob Meško, kanonik, duh. svetovalec in župnik v Št. Lovrencu v Slov. gor. 5 fl., Martin Meško, župnik v kapeli 5 fl., Tomaž Mikl, veleposestnik pri Sv. Marjeti 2 fl., Matija Modrinjak, inf. proš itd. v Ptui 10 fl., Ivan Munda, c. kr. živinodravnik v Brežicah 4 fl., Franc Murkovič, župnik pri Sv. Barbari v Halozah 2 fl., dr. Jož. Muršec, prof. v pok. v Gradci 8 fl., Martin Muršec, posestnik v Hajdinji 1 fl., neimenovana gospodična v Brežicah 50 kr., Jak. Očgerl, župnik v Št. Andražu 2 fl., Rudolf Oesterreicher, potovalec z Dunaja 1 fl., Simon Ožgan, c. kr. notar v Ptui 10 fl., Ivan Pavlič, kaplan v Hajdinji 5 fl., Aleks. Pinterič, uradnik v Ptui 1 fl., Miha Planinšek, mestjan v Ptui 2 fl., dr. Jakob Ploj, odvetnik v Ptui 30 fl., Jožef Pogatscher, prof. v Ptui 10 fl., pl. Jož. Pohl, župnik v Pišecah 1 fl., Polak, organist 1 fl., Gustav Postružnik, trgovski pomočnik v Brežicah 1 fl., Rudolf Postružnik, c. kr. davkarski pristav v Brežicah 1 fl., dr. Pučko 5 fl., J. Purgaj, župnik v Stopercah 2 fl., Ferd. Raisp, oskrbnik v pok. v Ptui 10 fl., Andr. Razlag, uradnik v pokoju v Brežicah 1 fl., Jan. Sedlaček, tajnik v Ptui 5 fl., Peter Skuhala, župnik pri Veliki nedelji 5 fl., Lov. Slama, župan pri Mali Nedelji 5 fl., Matej Slekovec, župnik pri Sv. Marku 5 fl., o. Konrad Stazinski, minorit v Ptui 3 fl., o. Alfonz Svet, minorit v Ptui 5 fl., Franc Salamon, mestni ka-

plan v Ptiji 10 fl., dr. J. Schiffner, c. in kr. polk. zdravnik v Ptiji 10 fl., dr. J. Schmirmaul zdravnik v Brežicah 2 fl., Franc Šegula, župnik pri Sv. Duhu pri Lutjanah 2 fl., Anton Spindler, c. kr. knjigovodja v Brežicah 3 fl., Škvorec, trgovec 1 fl., dr. Vovšek, c. kr. okr. sodnik v Brežicah 1 fl., Fr. Wesiag, učitelj pri Sv. Križu zraven Slatine 6 fl., J. Zelenik, načelnik okr. zastopa Ptujskega 40 fl., Franc Zmazek, župnik pri Sv. Vrbanu 5 fl., † neimenovan dobrotnik 30 fl., slavn. okr. zastop Ptujski 100 fl., slavn. okr. zastop Ormožki 20 fl., slavn. posojilnica Ptajska 60 fl., slavn. posojilnica Makolska 10 fl., slavn. posojilnica v Gornji Radgoni 5 fl., družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 fl., banka Slavija 25 fl. Ako se prišteje k imenovanim doneskom: prebitek od l. 1891—1892 54 fl. 85 kr. in darilo slavn. odpora okr. zastopa v Št. Lenartu po lanskem računskem sklepu 15 fl., znaša skupna svota: 807 fl. 85 kr. — Vsi stroški za hrano, tiskovine, za nekaj kuhinjskega orodja, za poštino pri razpošiljanju poročil itd. so letos znašali 772 fl. 17 kr. — Ako se primerjajo dohodki 807 fl. 85 kr., ostane še prebitek koncem šolskega leta 1892 do 1893: 35 fl. 68 kr. — Račun so pregledali, primetili z blagajnično knjigo in našli ga v popolnem redu podpisani: Dr. Ploj, m. p., predsednik; Luka Kunsteck, m. p., tajnik; Ferd. Majcen, m. p., blagajnik; Ant. Gregorič, M. Cilenšek, S. Ožgan, odborniki. — Odbor izreka vsem p. n. udom društva »Dijaške kuhinje v Ptiji«, kakor vsem dobrotnikom učeče se mladine svojo prisrčno zahvalo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Jutre obhaja svitli cesar svoj 63. rojstni dan in bodo vsled tega po vsej državi slovesne pobožnosti ter se njih vdeleži obilo pobožnega ljudstva, izlasti po mestih. — V ponедeljek je dotedalo 14 let, odkar je vlada v rokah grofa Taaffe in žal, da v razmeroma dolgih letih ni spravil »miru med avstrijska ljudstva«, najbolj pač zato ne, ker boža preveč liberalce ali ti, kakor so razvajeni, vedo mu za vse le malo hvale.

Češko. Ker je grof Harrach odložil svoje poslanstvo, pride najbrž na mesto njega nek dr. Baxa v dež. zbor. Le-ta se drži mladočeške stranke. — V Pragi je ces. namestnik ukazal po ulicah nabiti dvojezične napis, nemške in češke. Lahko se sodi, da dela to po mestu veliko hrupa, krivica pa, menimo, se ne godi s tem nikomur. Naj bi veljala le tudi po drugih mestih enaka pravica!

Stajarsko. V ponедeljek, malo pred polnočjo, so umrli knezoškof dr. Zwerger v 71. letu svoje dobe. V soboto se pa izvršijo v Gradci za njimi pogrebne slovesnosti. — Pivarna Reininghaus v Gradci je obhajala v nedeljo svojo 40letnico, delavcev ima sedaj okoli 600 in ne godi se jim slabo, ali pa so zadovoljni? — Konzervativni nemški sosedje naši obhajajo sedaj po raznih krajeh volilne shode in volilcev pa tudi poslancev želje se razpravljam na teh shodih. Kakor se kaže, so volilci s poslanci in le-ti s svojimi volilci zadovoljni, nič kaj pa z vlogo.

Koroško. V Celovci se vrši sedaj shod rudokopov iz vseh strani naše države, pa tudi iz drugih prišlo je nekaj mož na posvetovanje. — Poslanec Ghon neki ne misli preseliti se v Beljaški volilni okraj, ali mu je grozdje prekislo? — Poboji se v deželi množijo in je njih, kakor po drugih deželah, največ pijančevanje krivo

vendar pa se pravi, da se žganja sedaj že manj izpije, kakor še pred malim časom.

Kranjsko. V Kranji se je izvršila 30letnica tamšnje čitalnice v nedeljo izredno lepo in je tudi nekaj štajarskih društev imelo pri njej zastopnikov svojih. — V Ljubljani začne izhajati nemški list, zagovarja pa želje »nemške stranke« ter izhaja v isti tiskarni, v kateri se tiska glasilo vlade, ki je tudi nemško. — Kranjska hranilnica je darovala 800 gld. kmetijski podružnici v Krškem za vzdrževanje in obdelovanje nje nasadov ameriških trt.

Primorsko. V Gorici imajo nemško gimnazijo, da-si v celiem mestu razun urednikov ni nič Nemcov, ampak Slovenci ali Lahi. Naravno je torej, da se učencem godi v šoli trdo v nemčini, posebno še takrat, ako so profesorji prestrogi. Taki pa so neki sedaj, posebno še Nemec (?) dr. Vrba. — V Tolminu je večina obč. zastopa slovenska, vendar pa so si izvolili Lahja za župana. To je pač narobe svet!

Hrvaško. Ban Khuen-Hedervary potuje z ministrom Kallayem po Bosni in se tolmači to, kakor da je Bosna del krone sv. Štefana t. j. ogerske države. Doslej res vlada ondi ogerski mož, toda ne v imenu ogerske, ampak skupne države. — Razpor v obč. zastopu v Zagrebu ima hude nasledke, saj se v njem ne more nič skleniti, ker se ne vdeleži dovolj zastopnikov njegovih sej. Vsled tega pa zastane vse njegovo delovanje.

Ogersko. Vendar si je predsednik v ministerstvu, dr. Wekerle vzel srce ter se je podal k svitemu cesarju z načrti za postavo o civilnem zakonu v žepu. Kaj bode opravili? — Zoper hišo magnatov, gosposko hišo ogerskega drž. zabora, ščuo se še vedno po judih in kalvincih, toda doslej brez uspeha, na srečo ogerske države.

Gališko. Vsled trajnega dežja so imeli skoraj po vsej deželi hude povodnji, škode je po njih sila veliko, izlasti na polji, na železnicah in več ljudij je našlo smrt v valovih.

Vunanje države.

Rim. Sv. vče Leon XIII. sv. poslali te dni pismo do kardina Lecot, nadškofa v Burdigalu. V tem pismu se razлага, kako naj postopa katol. ljudstvo o prihodnjih volitvah v francoski republiki, da doseže vsaj nekaj v prid katoliški cerkvi.

Italija. V tej državi primanjkuje ljudem drobiža, posebno iz srebra in bakra. Nekatera društva si pomagajo tako, da dajejo nakaznice na lire, ali vladni to ni povolji, ker je mogoča pri nakaznicah vsaka goljufija. — Vlada zatrjuje, da ni resnica, če se pravi, da ima ali išče zveze z Rusijo.

Francija. Za volitve, katere bodo v nedeljo, dela vsaka stranka, kar more, tudi anarhisti ali ljudje, ki nimajo ničesar, pa bi radi v neredu delili vse z drugimi po redu. — Na poslanca Locroy je vstrelil nek Moore ter ga je ranil, toda ne smrtno.

Anglija. Misli se, da bode hiša lordov ali gosposka hiša drž. zabora v Londonu zoper novo ustavo v Irske, a to še ni gotovo. — Rudarji so skoraj po vsej državi ustavili delo ter hočejo vzvišanje plačila pa skrajšanje dela. Lastniki rud se branijo zoper te zahteve.

Nemčija. Kakor je podoba, misli vlada vendar-le nekaj popustiti od ponemčevanja v poljskih šolah, veronauk in še kaj drugih rečij dovoli otrokom učiti se v maternem to je poljskem jeziku. — V Berolinu gledajo pikro v francosko republiko, ker hoče tudi ona vzvišati število vojakov. Ali ima mar samo Nemčija pravico za to?

Rusija. S svojo sosedo, nemško državo, ima Rusija trgovinsko vojsko še dalje in to je za naše trgovce

prav. ker lahko blaga več v Rusijo pošljejo, kakor do slej, ko so imeli nemški trgovci skoraj vso trgovino v rokah. — Carska rodbina biva v Petrovem selu.

Bolgarija. K drugim nevoljam se je pridružila sedaj še kolera in ona se je prikazala ne samo v Braili, ampak že tudi na kmetih, kar je tako obžaljevali. Tako jej bode težje pot zapreti.

Srbija. V ponedeljek je bil rojstni dan kralja Aleksandra in so se mu vseh dežel zastopniki poklonili a kralj je večim kaznjencem skrajšal kazen ali jim jo je celo odpustil. — Minister Dokić je nevarno zbolel.

Turčija. Sultan je prizanesel nekaterim Armencem, ki so bili obsojeni zavoljo ustaje na smrt, le-to kazen, vendar pa je sedem jih končalo svoje življenje na vešalih, češ, da so bili navadni morilci. S tem je žalostne ustaje žalostni konec.

Afrika. Francoska vlada je poslala novih vojakov zoper dahomejske čete. — Angleški vojaki so vdrli v mesto Vitu ter so ga razdrli do tol. Zakaj pa so storili to, nihče ne pové.

Amerika. Predsednik republike „združenih držav“, Cleveland je poslal sv. očetu v Rim kako lepo čestitko ter jim je ob enem poslal knjigo, v kateri se opisuje vse njegovo dosedanje delovanje. Cleveland ni katališke vere.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz Sv. Lovrenca v Slov. goricah.

Veseli se, Lovrenčka fara! Blizu 400 let že skoraj obstojuš; a tako srečna še nisi bila nikdar, da bi bila imela za duhovnega pastirja častn. korarja in konsistorialnega svetovalca. Hočem Vam tedaj, gosp. urednik, ako je Vaša volja, poročati, kako smo mi Lovrenčani slavili imenovanje našega visokospoštovanega, velečastitega gosp. Jakoba Meško častn. korarjem in konsistorialnim svetovalcem. Ko se je raznesla vest o imenovanju, začeli smo se povpraševati, na kakšen način bi dostojno počastili našega duhovnega pastirja in vodnika. In res, v tem oziru vsa čast Lovrenčanom! Ko so se vlešt. gosp. odlikovanec vračali dne 21. julija iz Maribora, pričel se je slavnostni vsprejem ob meji Ptujskie in Lovrenške fare. Tamkaj namreč postavile so pridne roke prvi slavolok z napisom:

„Srčni pozdrav, odlikanec dragi,
Lovrenčke fare oče preblagi!“

Ob enem jih je pozdravil tudi Lovrenške občine predstojnik v imenu svoje občine. V Gaberniku stali so trije slavoloki; na srednjem bliščal se je napis: »Odlika Vaša, ponos in radost naša.« Glavni vsprejem vršil pa se je še le pri tri minote od cerkve oddaljenej pošti. Tukaj se je zbrala mnogobrojna množina farmanov, na čelu njej č. g. kaplan, učiteljstvo z učenci in 50 belo oblečenimi dekllicami, občinski predstojniki, odborniki in domači dijaki. Težko smo že pričakovali trenutka, ko bi zagledali odlikovanca v svojej novej častnej opravi. Pa kaj to? Na bližnjem hribu »Aleluji« začnó grmeti možnarji. In glej, pred nami vstavlja se dve kočiji, raz katere stopijo vlč. gosp. korar, milostljivi gosp. pršot iz Ptuja in nekaj drugih č. gospodov. Prvi pozdravijo odlikovanca č. g. kaplan R. s presrčnimi besedami in vidno ginjeni blizu tako-le: »Visokočastiti novoimenovani gospod kanonik! Dovolite, da Vas velečastni v trenotku, ko se vračate od knezoškofijске stolice ovenčani sē znamenji svojega odlikovanja kot Vaš duhovski pomočnik udano uklonjen pozdravim s krščanskim gesлом: Lau-detur J. Chr. Pozdravim Vas pa ne le v svojem imenu,

temveč v imenu cele fare, katera je željno pričakovala današnjega preveselega dneva; pozdravim Vas v imenu slavnega učiteljstva, ki Vam je v pozdrav pripeljalo najdražji zaklad naše fare — nedolžno mladino; uklanjam se Vam v imenu vseh občin, kojih zastopniki so Vam nasproti pritekli. Blagovolite vsprejeti borni vsprejem, kojega smo Vam pripravili, žečeši skazati Vam svojo otroško udanost in ljubezen. Ohranite nam pa, vlč. gosp. kanonik, tudi v prihodnje dosedanje svojo naklonjenost, ter nam v znak temu podelite v svoji novi časti provokrat svoj sv. blagoslov.« Za č. g. kaplanom spre-govori učenka I. razr. P. K. sledče:

„Znajte, jaz deklica mlada
Mnogo izrekla bi rada,
Ko cesar sami so čast Vam dali;
Pa toti naj šopek cvetlic,
Izrazi čestitko deklic.“

Koj za njo oglasi se deklica II. razreda A. L.:

»Visokočastiti gosp. kanonik!

Blagovolite vsprejeti šopek cvetlic, katere sem na vrtih Lovrenške fare nabrala; sprejmite pa dobrotljivo tudi iskrene želje otroških src, katere Vam danes v imenu vseh součenek izročam:

„Naj Bog nam dobrega duhovnega očeta
Ohram milostno še mnogobrojna leta;
Da nove časti z nami bi se veselili,
Veselja večnega nam sladkih nad delili!“

Zadnji ogovori vlč. gosp. korarja učenec III. razr F. M. s temi besedami:

„Kot deklice Vam tudi mi
Čestitamo iz srca vsi
Mi dečki — up bodoči —:
Še mnogo let Vám Bog določi.“

Učenec R. H. pa pokloni milostljiv. gosp. proštu šopek. Po teh nagovorih podali smo se vsi med strebo in zvonjenjem proti cerkvi. Raz hiše, obdajajoče cerkev, plapolale so ponosno olovenske trobojnice, štajarske in cesarske zastave. Ves cerkveni trg bil je polen mlajev ter okrašen z duhetečimi venci. Ob vznožji cerkvenega trga stal pa je najkrasnejši slavolok, kar jih je bilo, z napisom: »Benedicte omnia opera Domini domino!« Nad vrti župnijskega dvorca pa je odlikovanca pozdravljal napis: »Slava odlikovanec.« Dospevši v cerkev, vsprejeli smo sv. blagoslov. Po danem blagoslovu se zahvalijo vlč. gosp. odlikovanec v kratkih, a mogočno v srce segajočih besedah za slavnostni vsprejem. S sv. mašo zaključili smo ta slovesni dan.

A s tem še slavnost ni bila končana. Prišel je večer drugega dne t. j. 22. julija. Ravno kar je odzvonilo »Ave Marijo.« Na bližnjih hribih se zažego kresovi, možarji pokajo. Od kod pa v tihej našej dolinici ta žar in svetloba? Dragi, nad 30 lampijonov in bakelj razsvetljuje Juršinsko vas. Res, noč je bila dnevu ednaka. Naenkrat pa se jamejo iz krepkih dijaških grl razlegati mili glasovi krasnih slovenskih pesmij v slavo odlikovanca. Komaj vtihnejo zadnji glasovi, zakličejo gosp. odlikovanec prelepno hvalo. Kot odgovor pa se močno razlega po vsej vasi: »Živio gosp. kanonik!«

V nedeljo poklonili so se odlikovanec vsi prodstojniki, učiteljstvo, dijaki in posamezniki. Ob enem izročila je občina »Zagorci«, katera je imenovala vlč. g. korarja častnim svojim občanom, krasno izdelano diplomo. In s tem smo slavnostne dneve končali. Tako smo tedaj, gosp. urednik, počastili našega preljubega duhovnega očeta, ki nas že črez četrstolečja tako previdno vodijo ne le v verskih, ampak tudi v politično-narodno-gospodarskih stvareh. Mislim, da govorim iz srca vseh naših faranov, ako še zakličem: »Ti pa, vladar vesoljnega sveta, daj milostno še mnogobrojno let vživati zaslужeno čast našemu vlč. gosp. odlikovanec v svojo prid, v prid sv. veri in v korist našemu narodu, česar iskreni sin so vselej bili, so in bodo!«

Vam pa, ki ste kolikor toliko pripomogli k slavnosti, lepa hvala!

Juršinski.

Smešnica. »Nikar«, miri mož svojo ženo, nevoljno na-nj, ker ga ni bilo pozno v noč domov, »nikar se, ženka, ne jezi, saj sem se pomudil le pri dobrem prijatelji!« — »Saj vem, da pri krčmanju«, seže žena možu v besedo. »Po kaj pa si potlej huda, če si to že vedela!« odvrne ji mož s ponosom.

Razne stvari.

(Rojstni dan.) Jutri je rojstni dan Nj. veličanstva svitlega cesarja Franca Jožefa I. ter služijo mil. knezoškop ob 9. uri dopoldne slovesno sv. mašo v stolni cerkvi v Mariboru.

(Pogrebne svečanosti.) Za knezoškopom dr. Zwerger začno se pogrebne svečanosti v soboto, ob 3/4. uri ter se prenese njih truplo v novo cerkev »Srca Jezusovega« v Gradcu.

(Shod volilcev) skliče v nedeljo 27. avgusta t. l. popoldan ob 3. uri v gostilno g. Leopolda Horvat pri Kapeli v gornjeradgonskem okraju državni poslanec

Dr. L. Gregorec.

(Zlato sv. mašo) obhaja v nedeljo dne 20. avgusta č. g. K. Zabukovšek, župnik v Žieah.

(Slovensna preobleka.) Pri č. šolskih sestrach v Mariboru je dobilo na velike maša dan 12. deklet samostansko obleko iz rok prelata msg. Fr. Kosarja in so nove sestre te-le: Danijela Šah, Alfonza Ribeželj, Alberta Weiss, Nikolaja Krulc, Sebastijana Neuwirth, Perpetva Kalinšek, Regina Gosak, Agata Tomec, Fidelija Brln, Pelagija Mulec, Venceslaja Hojnik in Miroslava Vigele.

(Župnijski izpit) se vršijo od dne 5. do 7. septembra v škofjski pisarni v Mariboru.

(Bralno društvo) v Doliču v družbi s Ciril-Metodovo podružnico zboruje s petjem, godbo in igro: »Ošabni berač« ter prosto zabavo v Vivodovi gostilnici v nedeljo, dne 27. avgusta ob 3. uri popoldne. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Izlet) priredi društvo »Kmetovalec« v Gotovljah dne 20. avgusta v Št. Peter ter se vrši ob enem na vrtu g. J. Petrok v Dobrtešnji vasi XII. občini zbor tega društva s prav zanimivim vsporedom: 1. Pozdrav; 2. Govor o kmetijstvu g. učitelja J. Bele; 3. vpisovanje novih udov; 4. razni govor in nasveti ter 5. slučajnosti. Po zborovanju je prosto razveseljevanje z godbo, petjem, deklamacijami itd.

(Slov. pesnik.) Franc Gestrin je umrl na velike maše dan v Ljubljani, stoeč še le v svojem 28. letu. Jetika ga je spravila s sveta, da-si se jej je usta vlijal čez leto dnij.

(Volilni shod.) Une dni je prišel dr. Foregger nenadoma v Brežice ter je zbral okoli sebe kacih 30 »Nemcev« iz Brežic, Sevnice in enacih »nemških krajev«. Le-ti »volilec« so poslušali njegov govor, izrekli njemu svoje zaupanje ter popili par vrčev na — nje-gove stroške.

(Novi zvonovi.) Za župnijsko cerkev v Ormoži so dobili nove zvono ter so jim jih mil. knezoškop zadnjo nedeljo slovesno blagoslovili.

(Vojnašnica.) V Mariboru bode treba nove vojnašnice in kakor se misli, postavi jo mesto na svoje stroške, najbrž v predmestji Magdalenskem.

(En miljon!) Dne 28. julija je dopolnila južno-stajarska hranilnica v Celji prvi miljon hranilnih vlog. To je tako častno znamenje za-njo!

(Dijaška kuhinja.) Neimenovani iz Ljutomera so darovali dijaški kuhinji v Mariboru 5 fl. 80 kr.

(Nemški ognjegasci.) V nedeljo je imelo nemško ognjegasno društvo v Celji neko veselico in je pri njej sodelovala godba 87. pešpolka — pod senco »frankfurtarice«, ki je plapolala raz visoki mlaj na c. kr. vežbalnišču.

(Kolera.) V Celje je prišel iz Ogerskega nek laški delavec, bolan za kolero ter je tudi že umrl za-njo.

(Posvečenje) nove cerkve oo. frančiškanov v Brežicah se vrši v nedeljo dne 26. avgusta.

(Nesreča.) Pri Sv. Marjeti na Dravskem polju je prišel dne 3. avgusta Miha Purk pri mlatvi z roko v vejavnik in v tem mu je en prst odtrgalo; dne 6. avgusta pa je razneslo Urbanu Murcu v Sp. Dravberku možnar in odneslo mu je v tem obe roki; v Sp. Novi vasi je prišel dne 12. avgusta 13-letni France Kaspar pod plug in razrezalo mu je desno nogo.

(Sejem.) V Mariboru se že oživlja sejem, izlasti za svinje. Zadnjo soboto je bilo nad 320 svinj na sejnišču in vse so doobile svojega kupca.

(Obsoba.) Pri c. kr. okr. sodniji v Celji je bila dne 2. avgusta obsojena Mica Habijanič, posestnica v Gomilicah, na vešala. Nesrečna ženska je zadavila leta 1888 svojo taščo, ker ni dovolila, da se izbriše nje upnina iz zemljiške knjige.

(Mostnina.) Občina Muta je dobila dovoljenje, da pobira 20 let t. j. od dne 1. 1. januvarja 1893 do dne 31. decembra 1912 mostnino ob mostu čez Dravo. Most je občina postavila na svoje stroške.

(Poboj.) V občini Ledinski pri sv. Lenartu v Slov. goricah sta se sprla Cila Letnik in Jože Krojs pri žetvi. Krojs je napadel žanjico a le-ta ga je zadela s srpon v trebuh, da je kmalu v hudih bolečinah umrl.

(Napisi.) V Bišu v Slov. goricah so sicer, kakor smo tovnej poročali, napisi na hišah nemški, ali tega ni krv sedanji župan, ampak eden njegovih prednikov. Sedanji župan je vrl narodnjak in uraduje slovenski.

(Ogenj.) V noči 16. avgusta v Gočevi je posestvo Marije Braček začelo goreti, kmalo pa hiša in hlev Fr. Kosola in še dalje hlev Franca Mesarec. Le hvala Bogu, da ni bilo vetra. Prišli so tudi gosilci iz Sv. Trojice, ter sosedje, vrli Bišanci, ki so brez konj pripeljali svojo brizgalnico.

(Poboj.) V torek so se sprli nekateri dečaki v Brezju pri Mariboru in so v tem 30 let starega hlapca Alojzija Pavalec z nožem zabodli, da je v hudih bolečinah umrl.

(Dijaško semenišče.) Za vsprejem v kn. šk dijaško semenišče v Mariboru je letos 90 prošnjikov, ali žal, da še tretjina teh ne more biti vsprejetih.

(Samomor.) V Dornavi pri Ptiju se je uni dan obesil 20 let stari mladenič, France Šegula v škednju župana M. Čuša, iz strahu pred ječo, v katero mu je bilo odiiti.

(Le po času!) V Konjicah še vedno nimajo živinovidrnika, čeprav jih več prosi za to službo. Kje tiči uzrok zakasnjenja?

(Neumnašala.) Anton Zupan, mlad kmečki sin, je hotel s svojim vozom biti hitreji, kakor železnični vlak, pa je pri Paki skusil, da ni, ko mu je vlak trčil v zadnji del voza ter vsega vrgel v potok.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. novomašnik Alojzij Čižek pride za kaplana v Stari trg pri Slov. Gradcu.

Loterijne številke.

Gradec 12. avgusta 1893: 80, 8, 54, 37, 78
Dunaj * * * 61, 50, 46, 36, 75

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato assortirano zalogo
žlebenega in narezanega pohištva za
spalnice, postrežnih miz, miz za sa-
lone, pisarnih in napravnih miz,
kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, diva-
nov, balzakov, otoman, sof, kanape-
jev, naslanjače, posteljnih vložkov
in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domaćih
zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlače-
nim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ce-
niki brezplačno in franko. 6-20

6-6 Štajerska deželna

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styria“.

**Nova napolnitev v novič zgra-
jeni natakalnici,** kamor se slatina
naravnost izlivá.

Te glavberjeve solne slatine, katera ni
samo izborno sredstvo proti boleznim
prebavnih organov, ampak tudi kako
prijetna hladilna pihača, **ni za-
menjati** z drugimi kislinsami,
katere se prodajajo pod imenom:

„Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbništvu
na Slatini pri Rogatci, kakor tudi v
vseh prodajalnicah mineralnih vod, v
specerijskih prodajalnicah in droguerijah,
ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Glasovita

radi svojega učinka, od-
likovana radi svojih last-
nostij s častno diplomou
in zlato svetinjo na raz-
stavi v Londonu in Parizu,
z zlato svetinjo v Bri-
selju in Tunisu.

Želodčeva tinktura
lekarja G. Piccoli-ja
v Ljubljani

je uspešno **dietetično
sredstvo**, katero kre-
pek in zdravi želodec,
kakor tudi opravila pre-
bavnih organov izborno
pospušuje. 4-12

Izdelovalnj razpošilja jo proti povzetju
zneska v zaboljih po 12 steklenic za 1 gld.
36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za
5 gld. 26 kr. Poštnino plača vedno naročnik.

Na prodaj.

Podpisani proda svojo hišo v Negovi
štev. 10 z vrtom. Najbolj bi bila sposobna
za gospode v pokolu, ker je le 50 korakov
od cerkve oddaljena.

Karl Spirk,
gostilničar.

3-3

Graščinsko oskrbništvo

Herberstorff

proda od postaje **Wildon** proti povzetju
jabolčnico
po 100 litrov 8-10 gold. 13

Učenca večega slovenščine in
nemščine, dobro šolsko
zobraženega, vspremem takoj v mojo trgo-
vino z mešanim blagom.

2-2 Josip Širc, trgovec v Žalcu.

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je
,,Duhovni Vrtec“

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in
domačo službo božjo obsega na 480 stra-
ných še poduk za sveto bimo in 116 svetih
pesmij:

v usnjé vezan z zlatim obrezkom 85 kr.
” ” ” s kopčo 95 ”

,,Poduk za sv. bimo“ 10 kr.
Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zavod šolskih sester

v Mariboru. 2-3

Podpisano predstojništvojavja s tem
p. n. občinstvu, da bode zavod imel v teko-
čem šolskem letu 1893/94 penzionat za de-
kleta, šestrazredno dekliško šolo, pripravljalni
in 1., 2. in 3. razred zasebnega ženskega uči-
teljišča, tečaj za učiteljice ženskih ročnih del
in otročji vrt. Sprejem v dotedne razrede in
sprejemna skušnja bode 15. in 16. sept. t. l.

Predstojništvo zavoda šolskih sester.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne
in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni
papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svil-
nati papir v 65 baryah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole
in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprij **Edvard Ferlinc,**
gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

*Krijigovezarska dela se točno in takoj po
ceni izvršujejo.*

*Da ne bode nobena pomota, prosim, da
na tanjko pazite na mojo tvrdko.* 26

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in tvrdko

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne
zavitke po gld. 2-10. 5-15

Leopold Tratnik

v Ljubljani

sv. Petra cesta štev. 27

filiala v Mariboru

Domgasse
št. 1.

se priporoča prečastiti duhov-
ščini in slov. cerkvenim pred-
stojništvom, sploh vsem cer-
kvenim dobrotnikom za naro-
čila cerkvenih posod in orodja,
katere v raznih zlogih, od na-
vadnega svečnika do najfinješ
umetno izdelane monstrance
itd. izdeluje.

V zalogah

je veliko lepih različnih **po-
sod** in **orodja** že izgotovljenih
na razpolago, vsako naročilo iz
se vestno in hitro izvrši iz
različnih kovin — iz zlata,
srebra, bakra, nikelnega itd.

Staro blago se popravi,
polačati, posrebiti in poniklja.

**Ilustrovani ceniki na
razpolago.** 6-12

OZNANILO.

Zavarovanje poljskih in travniških pridelkov proti škodi
po ognju prevzame cenó

„Unio catholica“

društvo za vzajemno zavarovanje na Dunaji.

Glavno zastopništvo v Gradeu Radetzkystrasse 1.

Škode se takoj cenijo in pravično izplačujejo.

Katoličani, kateri se hočejo tem društvu pridružiti, naj se oglasijo pri za-
stopništvu v Gradeu. Zastopniki za dežele in na kmetih se iščejo. 5-6